

Sy-li spěwał,
Pilnje džéłal,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatonok
Zradny je.

Za staw spróeny
Napoj móeny
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnny
Přez spař měrnny
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džéłas
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ćel!

F.

Szerbiske njedzelske łopjena.

Wudawa šo kóždu šobotu w Smolerjez knihicizhczěrni w Budyschinje a je tam ša šchwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž.

Reminiscere.

Šebr. 12, 1—6.

Š Božeho šłowa wěmny, šo durbja wschitzy kšchesczijenjo Boži bėdzerjo bycz. Tež šwjaty poštny czas naš na to pokasuje, šo šmy jako kšchesczijenjo k bėdženju pomolani; pschetoz wón nam psched moczi staja našeho wulkeho bėdzerja Jesom Šhrysta, kiž ša naš k czěrpjenju a k wurjeczu dže, šo by nam š horzym bėdženjom wěczne šbože dobył.

Wotytknjeny kónz bėdženja, kšchesczijanej napołoženeho, je njebjeska króna; to pak, šchtož jeho do tuteho bėdženja wodzi, šu špytowanja žiwjenja. Tešame šu dwojate: tajke, kotrež wot hrěcha, šwěta a czerta wulhadzeju, a tajke, kiž nam našch njebjeski Wótz šczele. Duž je tež duchowne wojowanje dwojate: wojowanje pschecziwo hrěchej a wojowanje w czěrpjenju abo šczěrpilnosćzi. Wo tymle dwojakim wojowanju pak našcha džębnischa epistola rěczy. Šo prawym wschał je woboje bėdženje j. nož jene; pschetoz šwěrnemu kšchesczijanej je dže wschědne špytowanje hrěcha najczějšche czěrpjenje; napołoža jemu pak Bóh czěrpjenje, kotrež ma jemu k šbóžnosćzi šlužicž, dha wón pschecziwo tutemu czěrpjenju njewojuje, ale pschecziwo šwojemu hrěchej, kiž jeho k njesčěrpilnosćzi wabi.

Čim šwěrnischo pak šo kšchesczijan w tajkim wojowanju bėdzi, čim bóle ma šo wo šwojej šłabosćzi pschewědčicž, a to šbudzuje w jeho šłabej a wutlej duschi žadoscz wo pomoc a pošylnjenje. Šole pošylnjenje pošćicža džębnischa

epistola w trojim nastupanju, pokasuje na Božu pomoc, kotraž šo nam šłabym człowjetam w našchim bėdženju dostawa. Šo přenjej šchucžny tekst je to pohlad na pschiklad wulkeje šyly šwědkow wěry, kotřiž šu w tymle bėdženju jako dobyczerjo wobštali. Bože šłowo stareho a noweho testamenta nam jich wjele mjenuje, haj žyła stawisna kšchesczijanškeje žytkwe je pošna tajkich šwědčenjom wěry. Šomyšlmy na šwjatych japošchtołow, martrarjow, šwěrných žytkwiných wuczěrjow, wěrjaznych pošnajerjom ewangelija a wschěch pobožnych kšchesczijanow, kotřiž šu pod czěžkim kšchizom we wěrje šemrjeli. Woni šu šo wschitzy š hrěchom a š nuju bėdžicž mēli, ale šwoje bėdženje derje dokonjachu a huchu š dobyczom krónowani. Š kak pošylnjaze to je, ša tajkimi šwěrnymi šwědkami Šhrystušowymi wojowacz! Woni nětko hnadnu krónu dobycza w njebjesach noscha. Wny jich njewidzimy, ale woni naš widža, wo našch bėdženjach wjedža a š džělbraczom našchemu bėdženju pschihladuja. Njedyrbi naš tale myšł wotšchewicž w horzocze našeho duchowneho wojowanja?

Šola 2. šchucžka našcheje epistole pokasuje naš na hišczę wjele wjetšche pošylnjenje, kotrež je nam ša našche bėdženje pschihotowane: to je pohlad na Šesuja, kiž je špocžatk a kónz wěry. W nim ma wěra šwój špocžatk, dokelž šo wona na wscho, šchtož je Šhrystuš czinił, šałožuje; w nim wona tež šwoje dokonjenje namaka, dokelž ju wón k widženju do krašnosćze powjedže. Wón je potajkim šapocžet a dokonjet našcheje šbóžnosćze a na jeho předyhiczę mamy pschi šwojim bėdženju hladacz. Wón je to šbože

dobyl, wo kotrež wojujemy; wón je nam prjedy schoł jako śwěrnny bédžet a dobywat hač do smjercze; na njeho mamy pohladowacž, sa nim dyrbinny sledžicž. Swjaty póstny čas naš i nowa wuczi, kajke bédženje je wón wobstał, kajke czerpjenje wutracž mël! Duž njebojmy so bédženja a hladajmy na Sbožnikowy pschiklad. To naš pošlyni w bédženju, k sbóžnosći nufnemu, a pomjedže tež naš k dobyczu, kotrež je jeno móžne w Khrystuſowej mozy.

Skóncžnje našcha epistola, wo tym rěczi, so je našche bédženje na naš dopušcžene wot Božeje lubosče a pošlynja naš w našej slabosći i troštnym sľubjenjom Knjesoweje lubosče wošrjedž spytowanja.

Czerpjenja, kotrež Bóh sczele, dyrbja kšchescžijanam k sbóžnosći sľuzicž. W Khrystuſu je Bóh našch prawy Wótž a my smy jeho prawe džeczi. Tehodla wón jom k nam cžlowjekam jako k džecžom rěczi. Kaž pač dyrbi kóždy śwěrnny nam swoje džeczi schwikacž, so by je k dobremu cžahnył, tak tež njebjeski Wótž i nami cžini, kiž smy došč njepošľuschnje a tola wot njeho wutrobnje lubowane džeczi. Šchtóž czerpjenja cžaba sa Knjesowe powucženje njeošnawa, tón ma je sa sľadne, dokelž njewěri, so i Božeje lubosče wukhadžeja; tón tež i tym dopošľuje, so wón žane prawe džecžo Bože njeje. Šsy-li pač džecžo Bože a chzesch to wostacž, dha njesawutl psched jeho kšostanjom, ale šošnawaj w nim troščne wobšwědcženje, so cže Bóh lubuje a je tebe sa sľyna pschijał. Tak je to jena a tašama wótžna ruša, kotraž nam njeurjeknite dobroty wudžela a kiž naš tež druhdy kšosta našcheje sbóžnosče dla. Tekame cžakne czerpjenja, kiž su njeoškutnym a njewěrjazyym kšostanja jich hrěchow, te su wěrjazyym Božim džecžom wopošľama Božeje hnady. O šchtó nočžnył rady pschi tajkim troščne našcheje epistole śwěrnny bédžet Khrystuſowy byčž!

F.

Reminiscere.

(Psalm 25, 6.)

Šlób (357): Njebudž sparna, moja dušcha —

Spomni na stadło, Knježe, sľwoje; Strachota jo wobdawa!
Šerbstwo šapušcžene tvoje Napohlad došč sľudny ma;
Hrěch, šud, smjercž a pošlecže Džel wšchaf šabľudženyh je. —
Wumož naš, o Knježe, i pada; Tvoja woššewnej naš hnada!

Knježe Šesu! wšchšchi-měšchnik Wěcžny ty džě wostanješch;
Šhubjenty tak njeje hrěšchnik Pošutny; — ty wumožešch
Šeho w hrěchach tepjenoh', Do pošlecža sľutanoh';
Tvoja Boža móž a šwěra Škicža dostaf sľóžnoh' mēra! —

Ma tebe dha dušcha hlada, Šastnyč jej sľ lubošny;
Šorzo po tebi šej žada; Wušwobodžet jejny sľ;
Šwjaški hrěščne rošlamasch, Trošcht a pošoj sa nju masch;
Šrawiza ju tvoja kšnje, Šdnyž ji jamu sľy šwět rnje.

Šwoju droho wukupjenu Šowzu pytašch i lubosčju;
Žadašch wumož šabľudženu, Sa nej džesch psches pošcžinu;
Do smjercze so pošal sľ, So ju wušwobodžil by,
Wucžahnył ju i hrošnej' jamy, Njepschecželej torhnył i kšlamy.

Šmilnosč woprawdže je Boža, Kiž je nam so dostala;
Šošnosč wěcžneho je šboža Še Šbóžnikom ššicžena! —
Šrawdosč, mēr a žiwjenje Džel a dostaf wěrnnyh je;
Šerbstwo junu kšakne maju Wumoženi w Božim raju! —

U.

W póstnym cžasu.

O Šbóžniko, twój póstny cžas
Budž mojej dušchi šwjaty;
Ššches Božu hnadu je wón saš
Mi k žohnowanju daty.
Ty, Šesu, sa mnje křawješche
A wot smjercze sľ wumohl mje,
Njech žiwjenje cži šwjecžu.

Šdnyž w šwojich cžichich hodžinach
Twój ššchiz psched dušchu widžu,
Mi wěcžto pošwa we šššach,
Sa hrěchi tamam, hidžu.
Šso i džakom hori wutroba,
Šdnyž špomina na Šbóžnika,
Kiž je so sa mnje pošal.

Mje wulka lubosč pošnawa,
Kiž sa mnje k smjerczi džesche
A Boha so mnu wjedna,
Šdnyž na mnje hněwny bēsche.
Wšmi, Šesu, sa to wutrobu,
Šu tebi nješu k woporu,
Mój sľ sa cžas a wěcžnosč.

Šethšemane a Šolgatha,
Wój štej mi drohej mēsče;
Tam wulki ššutk so sa mnje šta,
Kiž k njeju wjedže mēsče.
Duž moja dušcha nutna
Měł i mššlemi tam pschewywa
Še šwjatym póstnym cžasu.

K. A. Fiedler.

Wójny šarndž Šserbow.

(Škóncženje.)

W tym šamym cžasu našta němštemu křaleštwu nowy nje-pschecžel. Wuherske ludny, nětko Madžarojo mjenowani, šapocžachu wokoło lěta 907 žakšne nadpadny na němške křaje cžinicž a Němžy njemóžachu jim napšchecžiwu štacž. Š nimi šjednocžichu so tež Šserbjo a nětko němški špschah, kiž bě jich tak dołhe lěta cžišcžal, žhly wottšchafnychu. Ale tutón cžas noweje šwobodosče njetra-ješche dołho. Šako bēchu Němžy w lěcže 918 noweho křala, Šendricha I., kiž mēsšche pschimjeno pošcžet, dostali, wotwobroczi so wot Šserbow wšchitke wójnske šbože. Šendrich I. bě mjenujžy jara mudry, kšrobly a křuty muž, kiž wójnu derje wješč wjedžesche a kotremuž žadny jeho njepschecželow napšchecžiwu štacž njemóžesche. Wón wšchitkich njepschecželow, jeneho po druhim šbi. Šo by pschecžiwu Šserbam lēpie wojowacž mohl, šcžini najprjedy w lěcže 924 i Wuherskimi na džewjecž lēt mēr a našoži tutón cžas k pošcžišnje-nju Šserbow. Najprjedy cžehnišche wón na hlomacžanskich Šser-bow, kiž bēchu najmóžnišchi šerbiki šplah tamnu štronu Šobja. Šich twjerde měšto Šrona bu w lěcže 927 dobyte a rošlamane, jich křaj wušcženy, jich křal Šolešław najškerje morjenty a wulki džel jich luda šabitny. Wot tuteho cžaka šem njemóžachu so Šser-bjo tamnu štronu Šobja ženje wjazy k šwobodosčzi pošbēhnyčž, ale wostachu Němžam pošcžišnjemi. Dwe lěcže pošdžišcho (929) šaloži němški křal Šendrich I. w Wššchnju němške markšrabinstwo, kotrehož wobšedžerjo wot nětko bjes pschecžacža tež na pošdžōženju tnyh Šserbow dželachy, kiž i tuteho boka Šobja a we Šužizomaj bēchu. Mješ mišchnjanskimi markšrabjemi bē wošēbje wēšty Ščard, kiž wokoło lěta 1000 tež milcžanskich Šserbow wokoło Šudnyšchina

mozy němskeho kralestwa podcziŕny. Wójna, kotruž našchi Šerbjo s tutym miŕnjanskim marŕhrabju wjedziču, bě drje jich poŕlednja, kotruž ŕu woni jako ŕwobodny lud pŕŕečziwo Němzam wjedli, pŕŕetož wot nětk woŕlabnychu woni taŕ, ŕo ŕebi wjazy njewěriču pŕŕečziwo Němzam wuŕtupić. Tež njemějachu žanych ŕamŕnych kralow a wjerchow wjaz, kiž budziču jich k tajkim wójnam nawjedowacž mohli. Na měŕto ŕwojich pŕjedawŕŕich kralow a wjerchow doŕtachu nětko wjele bóle němskich knježich do kraja, kiž ŕebi tu a tam twjerde hrody natwarichu a ŕe ŕwojimi němskimi ryčerjemi Šerbow we wuŕdže dđeržachu. Wokoło tajkich němskich hrodow poŕny ŕo poŕdžiŕcho hiŕŕeče wjazy Němzow a taŕ nastachu němske města w Šerbach, kiž ŕobu na podtlóčzenju a pŕŕeněmzowanju Šerbow dželachu. Zaŕo běchu na poŕledku w tym ŕamym čaŕu Šerbjo ŕo k ŕiŕeŕŕijanskej wěrje wobrocžili, njemyŕlachu ŕebi woni ŕami wjazy na žane ŕpjeczenje a na žanu wójnu, ale woŕtachu hačž do dženŕniŕŕeche dnja ŕwěrní poddanjo ŕwojich nowyich němskich wŕŕŕnoŕčow, pod kotrychž móž běchu ŕo po dołhim bėdženju podcziŕnyčž dŕrbjeli.

Sažne wobroczenje.

Wěrne a wužitne powjedańčtko ŕe ŕarŕŕecheho čaŕa.

(Potracžowanje.)

Zaŕo běch liŕt pŕŕečziŕal, praŕŕach ŕo, ŕŕtó je jón pŕŕinjeŕl. Mi bu praŕene, ŕo tón muž wonŕach pŕŕečd kŕěžu čaŕa. Sa dželch won, ŕo bych s nim rėčzał, a widžach čjeŕečedostojneho ŕtareho muža s žyle ŕchėdžiwej hłowu a s hlubokoŕmoriŕŕečzenym woblicžom. Wón ŕečjeŕŕe pŕŕečd kŕěžu, bėŕŕe ŕwoju hłowu na ruku ŕeprėl, a ŕŕly bėžachu po jeho ližomaj. Zaŕo ja k njemu pŕŕiŕtupich, poŕhili ŕo wón hluboko a dželŕe: „Knježe, ja ŕym liŕt wot mojeje džowŕi pŕŕinjeŕl; ale ja ŕo boju, ŕo budžecže naŕ ŕa jara kŕobŕnych dđeržecž, dofelž ŕo ŕwaziŕny, ŕebi wot Waŕŕ taŕ wjele próžy žadacž.“

„Sa praŕach: Niž to najmjeńŕŕe, mi budže jara lubo, Wam w tej naležnoŕčzi ŕlužicž, jeno ŕo budže to Waŕŕeŕ knjeni ŕaračžy prawje.“

„Knježe“, wotmolwi wón, „ja bėch tam wčžera pola njeje, a wona mi praŕeŕŕe, ŕo by ji jara lubo bylo, hdy bychmy ŕebi ŕami duchowneho wobŕarali, dofelž je w kŕótkim čaŕu hižom jara wjele duchownyich wobčezžowala. Zaŕo to mojej džowžy praŕach, chžyŕŕe wona, ŕo bych k Wam ŕchol a Wam tón liŕt pŕŕinjeŕl, kiž by Wam to ŕjewiŕ.“

„Sa kaŕach jemu nuts pŕŕińcž a praŕŕach ŕo jeho: Šŕto wy wobŕedžicže a ŕŕto macže ŕa dželto?“

„Knježe“, dželŕe wón, „ja mam w ŕ. kŕěžu, ŕym někotre kŕžy pola wotnajal a dđeržu ŕebi dwė kŕwje; s tym, kaž tež s druhim wŕŕėdnyŕm dželom žiwju ŕo a ŕwojich.“

„Koho wy macže?“

„Wobŕarŕu žonu, kiž je počžala jara hubjena byčž, jeneho ŕhna a jenu džowŕu; pŕŕetož moja druha džowŕa je nětk hrėŕŕny ŕwėt wopuŕŕečžila.“

„Naiŕŕerje ŕo by do ŕbóžneho raja pŕŕeŕtupila?“

„Sa ŕo nadžiŕam. — Š to wbohe dželčžo! — Wona njehodžjeŕŕe po dobrŕm pučžu kaž jejna ŕotra; ale ja ŕym teje nadžiŕe, ŕo je wona na ŕwojim ŕmjertnyŕm ložu, hđžež ju jejna ŕotra jara wučjeŕŕe a napominaŕŕe, ŕo nakajala a ŕwoju duŕŕu wumohŕa! — Kaiŕe je to ŕbože, ŕŕtóž ma tajke dželčžo, kaž moja džowŕa je! Sa ŕebi njebėch pŕjedy ženje prawje na to myŕliŕ, ŕo bych ŕo ŕa ŕwoju džowŕu ŕaral, hačž nje moja džowŕa počž napominačž a nje na to čžerjeŕŕe, ŕo bych pŕŕichodnemu hŕėwu wuŕchol.“

„Kaŕ ŕare ŕu waŕŕe dželčži?“

„Mój ŕyn je pjecž a ŕižecžzi, moja džowŕa wokoło ŕižecžzi a moja njebocžicžka džowŕa bė ŕhdom a dwazycžzi lėt.“

„Kaŕ ŕary ŕže wy?“

„Sa ŕym ŕhdomdžjeŕacž lėt ŕary a moja žona je hiŕŕeče ŕarŕŕa; mój ŕtoro wjazy dželacž njemėžemoj; ale naju džowŕa je s dobreje ŕlužby čžahnyŕa, ŕo by naju a naŕŕ dom, ŕtót a pola ŕaŕarala. Wona je jara dobre, poŕluŕŕne a luboŕčje-polne dželčžo.“

„Še wona pŕŕečžo tajka byla?“

„Nė, mój knježe! We ŕwojich mlodych lėtach bė wona jara do ŕwėta, žyle na ŕwėtne wjeŕele, rjanu draŕtu a ŕwėtne towaŕŕtvo ŕmyŕlena. Woprawdže, my wŕŕitžy žaneho pŕŕnacžza njemějachmy. My ŕebi myŕlachmy, jeno ŕo ŕo čžerje žiwimy a niŕomu žaneje ŕŕiwody njecžimimy, dha dŕrbimy napoŕledku ŕbóžni byčž. Mojej džowžy bėŕŕeŕej wobej jara lochžy ŕmyŕlenej a runje taŕ, kaž mój, s Wožiŕi pučžemi a s jeho ŕłowom njekajomnej. Ale ta najŕarŕŕa čžerŕiŕŕe na ŕlužbu a ŕluŕŕeŕŕe pŕŕečd někotrŕmi lėtami w ŕ. ŕtareho ŕromneho ŕ. pŕėdowacž. Wot teho čžarŕa ŕem je wona žyle hinaŕŕa. Wona počž w bibliji čžitačž a ŕo jara mudrje a pėkŕje ŕadđeržecž. Zaŕo wona pŕėni raŕ po ŕwojim pŕŕemėnjenju k namaj pohladacž pŕŕińdže, pŕŕinjeŕe namaj wona pjecž toleŕ ŕobu, kotrež bėŕŕe wot ŕwojeje mŕdy wuŕbytkowala, a praŕeŕŕe ŕwojemu nanej: Mój luby nano, wój s macžerju w ŕwojich ŕarych lėtach něŕŕto k polėpŕŕeŕej potŕjebataj, teho dla nočžu wŕŕo, kaž ŕym hewaŕ čžiniŕa, na rjanu draŕtu pŕŕečžiničž, kotraž jeno ludži hordnych čžini, ale ja chžu radŕŕo mojimaj lubymaj ŕarŕŕimaj s nimi moju džakownoŕčž wopokaŕacž; a teho dla — pŕŕiŕtaji wona — dofelž je mi ŕhryŕtuŕ taŕ wjele ŕmilnoŕčže wopokaŕal. — Mój ŕpodžiwachmoj ŕo nad jejnyŕmi rėčžemi a mějachmoj nad nej jara wjele wjeŕela, pŕŕetož jejna myŕl bė taŕ ponižna a bė taŕ žyle hinaŕŕa hačž bėŕŕe pŕjedy byla, ŕo mój pŕŕi naju njekajomnej a njewėdomoŕčzi počžachmoj wėričž, ŕo dŕrbi Wože ŕłowo tola jara móžne a žive byčž, hewaŕ njeby w kŕótkim čžarŕu čžłowjeŕa taŕ wobrocžicž mohlo. Šejna mlėdŕŕa ŕotra — ta wboha holza — ŕo ji ŕmėjeŕŕe a dželŕe: twój nowy pučž je čži hłowu ŕawjercžal. Nė, moja ŕotra, praŕeŕŕe Marja, moja hłowu njeje ŕawjercžena, ale moja wutroba je, kaž ŕo nadžiŕam, wot luboŕčže k hrėŕeŕej ŕo k luboŕčzi napŕŕečziwo Bohu wobrocžila. Sa bych chžyŕa, ŕo by ty, taŕ kaž ja, ŕpŕŕnala, taŕ hubjenje a ŕraŕŕnyje s twojej duŕŕu ŕteji. Šejna ŕotra ji wotmolwi: Šo mi ŕŕjeba njeje, tu na twoje pŕėdowanje poŕlučacž; ja ničžo hŕrŕŕa njeŕŕym hačž druŕy, a to je ŕa nje doŕčž. Dobre, luba ŕotra, dželŕe Marja, nočžjeŕŕe ty na moje pŕėdowanje poŕlučacž, dha mi ty tola wobaracž njemėžjeŕŕ, ŕa tebe Boha pŕoŕŕečž, a to čžinju ja s žyleje wutroby.“

„A nětk, luby knježe, wěrju ja, ŕo ŕu jejne modlitwy wuŕŕŕŕŕane. Zaŕo moja mlėdŕŕa džowŕa ŕŕori, dželŕe Marja k nej, ŕo by jejne měŕto ŕaŕala a ju na jejnyŕm kŕorołožu hladala. Wona ŕo s nej wjele wo jejnej duŕŕi roŕrėčžowajŕŕe. Šo pŕŕiŕmaŕŕe tu wbohu holzu jara móžne a wubudži w jejnej wutrobje wulke želbyčže dla hrėŕow jejneho ŕańdženeho žiwjenja. Wona džakowajŕŕe ŕo ŕwojeje ŕotje Marji ŕe ŕylŕami ŕa jejnu wutrobnu luboŕčž a ŕarŕečž wo jejnu ŕbóžnoŕčž, taŕ ŕo je Marja jara dobreje nadžiŕe, ŕo je jejna duŕŕa derje čžahnyŕa.“

„Saŕ ju ja ŕe ŕwojeje žonu w jejnej kŕoroŕčzi wopytowach, praŕeŕŕe wona namaj: Sa ŕo jara rudžu a hanibuju ŕwojeho ŕańdženeho žiwjenja dla; ale ja ŕo tola pŕŕeŕ Bohu hnadu nadžiŕam, ŕo budže Šbóžniŕ mojeje lubeje ŕotny tež mój Šbóžniŕ. Ach ja derje ŕpŕŕnawam, taŕ ŕŕtraŕŕ-hėdna ŕym; ja widžu, ŕo ŕebi ŕama pomhačž njemėžu, a ŕa mnje žana druha pomoz njeje, hačž ŕo ja ŕo k ŕhryŕtuŕej wobrocžu a pola njeho pomoz pytam. — Nėtk, luby knježe, je wona wumrjela — ale ja ŕo nadžiŕam a wěrju, te modlitwy, s kotrymiž je jejna ŕotra Boha wo ŕwoje wobroczenje pŕoŕyŕa, ŕu wuŕŕŕŕŕane, a Wóh budže namaj hubjenymaj ŕarŕŕimaj tež tu ŕamu hnadu wopokaŕacž.“

Tute rosrěčowanje bě mi lube wukładowanje lista, kotryž běch runje dostał. Za wobsamknych, w nim wopshijatu próstwu dopjelnicž a tu wořobu, kiž bě mi piřala, bliže seřnacž nawuknyč. Za šlubich po tajkim temu lubemu staremu mužej, so šchtwórtk w prawym čařu do B. pschińdu. Za rosrěčowach řo ř nim hiřečže někotre wofomifnjenja a naprašchowach řo ř jeho, kař řo řo jemu nětko dže, a na to jeho wot řo řo puřečžich.

To bě pěfny stary muž! Šeho blědej lizy, jeho běle wofřy, jeho řyřojteř wocži, jeho potuleny řhribjet, jeho řlaby řhóđ — wřcho pokafowasche, řo ře to stary podružnik na řemi. Šako wón, na řwóř řij, kotryž bě řo řo wěřečže řiřom wjele lět ř podřerje řluziř, řo řepjerajo woteńdže, měřach wřchelake myřle, na řotrež řo ř hnuřej a wjeřelej wutrobu rad dopominam.

(Přichichodnje dale.)

Wřchelake ř blisķa a ř daloka.

„Aħab ře Baalej mařo řluziř; Šehu čže řemu lěpře řluziř“. Luby čžitarjo, wřmi řebi najpředny řwoju bibliju — řo nadřijam, řo wěřch, hđže ře a řo řara řakurjena abo rořtorhana njeje — a přečžitaj, řchtoř piřane řteji w druhich řnihach wot řralow 10. řtaw, 16.—30. řchtučřu; potom dalsche řlowečřlo lěpře řořymišch. — Wulři řwjedřen řa Aħab wuwolacž. Šwjedřen — řchto řebi řón njeđa rad lubicž! Šchto čžyl byčž bjes njeđzele, kotruř ře Wóh luby řnjes řako najpřeřřchř řwjedřen řebi ř čřečři a čřlowjekam ř řbořu wuřtajiř? Dny, na řotreřmiř řmě wutroba w měřje a nutřnosčři Wóže woblicžo pŕtacz a čřělo wot wřchěđneje pŕořy a řchřwđny wodňhnyč, řař řu nam wone řař nuřne, wuřitne a řbóřne! — Ale ř tŕmi řwjedřenjami, řotreř wot Woha mamy, řo řudžo njeřpořoja. Řad nimi njeđamařaju a nimaju řich wjele wjeřela dořč. A řař ře řadanja a přchřhotowanja wo wofębite wjeřele řař tam niř mařo. Řbóřde řowarřtowo, mřodžina a řež řtari w řwojim čřařu řo řwojim wasčňuju řebi řo přchřhotuja. A řchto čžyl ř pŕjódka řeho dla hrořnje hřadacz? Šchto nočžyl ř wutrobu rady řbóřdemu pŕpřeč, řo řy w řwojim čřařu ř wjeřeřymři hromadže wjeřele byř? — Ale řeli řo čžemř woprawdže řchčezěřčijenjo byčž, mamy přchi řym řo pŕařchecž a řeđřbowacz, řacz ře řařche wjeřele řež řchěřčřijaniře, řacz řařcheřo Šbóřniřa řotrehoř rady w řařchich Wóřich řomach dopořđnja pŕřnawamř, wječřor ř řařchřm řiwjenjom njeřapřewamř, řacz wutrobu wofchewimř abo wobřchřobđimř, řacz řo řbože řwari abo powŕóčři, řchto řo řobudže a řchto řo řhubi. Řař wjele řwěđřow mam, hđňž pŕaju, řo řajřich wjeřelow ře řalořtnje wjele, řotrečř řbyř řa řlób njeje ničřo druge, řako řpŕořnej nořny, pŕořđna mŕřchěri, pŕřna hřlowa, hňewanje we wutrobje a — řalanje we řwěđomňuju. Pŕenjeř mŕže čřlowjek dŕje řařo ř noweho řařluziř a nalutowacz, ale řwoje dobre mjeno, řwoju čřeřč řemu ničřto řařo njeđa, řacz řunjeř by ř řwawňymři řylřami wo to pŕořň. — Droho wukupjene a řapřaczene wjeřele! Ale řořamřne řež njebě ř Woha, ale řam ře čřert řwŕj řwjedřen řobu řwječřiř. A řón ma řich řara wjele, a řo wo to řtara, řo řy řich přchezo wjazy byřwalo. Řjeřřu přchedořhe lěta, řo řu řež řařche čřičhe a měrne wofřady přches nowe řwjedřenje wobđarjene. Wřchudžom řo řlyřchčři pŕjedny njeřlyřchany řlŕř: Šwječčze Baalej řón řwjedřen! A řo řda, řo řbóřde nowe lěto čže řař ře ře řo řemu lěpře řluziř. A wřmičze bŕřny pŕo řodžoch řacz do pŕřtneho čřařa do řuřow nowiny, wofřeřne řopjeřta, čřařopiřny, řajřež čžezče, wřchudžom wjele přchepřořčhenja a nuřowanja na „řwjedřen řbřloweho piřwa“ na dŕwaj abo řři dny. Škoro njeje řana wjeř řař mařa a řana řořčma řař řubjena, řo njeřny řam řum byř ř řajřemř „řwjedřenjeř“.

Mnohi by řady wuwŕřař, ale řo řoji přchěčřelřtwa a řařluzřby dla a dŕřbi řobu, řhěžu a — mŕřchěri pŕjelnicž. — Ale řajře dha řo wopory na řajřim řwjedřenju wopŕuja? Pŕenjeř a ničřo druge řacz pŕenjeř. A pičž řo přchi řym dŕřbi a wjazy pičž, řař mnohi ma niř řenož řo napicž, ale řo wopicž, řař řo ře řořol řtořbčňne mŕđriřchi řako čřlowjek, řotreřmž řo na řajřim „řwjedřenju“ ř řeđom řawđama a rořom řkŕňuju. — Šaj, čřehŕđla abo čřejehŕđla řo řajře, řchtoř řako řhorŕčř a mŕř njes namř řař řa řchřobđi, řo přchezo dale a bŕle nam pŕořčuju. Še to řařchřm řwŕjřbam ř wjeřelu a ř wuřitku? Wařch řant, řiř pŕřleđnje lěto do řchule řhŕđi, mŕže řam wulicžicž, řař wjele řo řařluziř a řař wjele na řbóřdej řchřleňny wopŕujeřch. Wřchčze řhŕnili, řo řo řajři řwjedřen bŕhaczę řapřaczři, a řořymili, čřeho dla řo přchřhotuje! — Řař wjele řo přchi řajřich řkřadňořčach bjes měřny a nuřny rořbroři! A řař řuřto niř wot řbyřtnych řuřchřow, ale wot řnadneho a nuřneho wřchěđneho řhřeba řo njeřořomňne přchěčřinja řo, řchtoř byřhu řuřto řona abo džečři Wóh wě řař nuřnje ř dŕařčze a čřřiam řřeđali. — Ale hđňž potom řón přchřińdže, řiř řawři řada, mařch řež potom hiřchčze dale pŕawo, řo hňewacz a řwarič, řo řudže wřchudžom přchewjele wot řebje řadane? Še to pŕawje, řo řu ř řdobremř woprowacz čři řař čřežřo parda a w řamnej řhěři čři řrořch a řriřna řař řořřo wot řuři dže? Še čřežřo a řpŕawňe řařluzěny pŕenjeř, džeř řón w čřeřčři a njeřořmjetaj řón njeřkŕicžomňne. — řamři řudžo — řteji piřane — „rořlamachřu Baalowe řtořpy a Baalowy řom a řežiničřu wotřhŕđ wot njeřo řacz do dženřniřcheho dňja.“ To bě řwjedřen řwječřenja hŕđny.

— r.

— W Šchpaniřkej, w měřčze Algeciras ma řo řiřom někotre njeđzele řhřadžowanřa wotpŕŕřlanyřch ře wřchřřich řrajow. Š řym wotpŕohřadaniřom a džeřřom řeje řameje ma řo řař: řranzowřřny čžňchřu ř pomozu řwojich nowňch řeđželřřich přchěčřelow řam dŕře do wulřeho řhěžŕřřtwa Marokko w Afriřny řačřiničž a řyle pŕawo, w řym řraju wřowacz, na řo řežahňeč. To njeřmŕžaczňny a nočžňchňny řebi lubicž dacz. Řařchřa wřchňořčř bě řranzowřřkej wŕřewřla, řo ma řařch řud řam řař wjele pŕawa řař řbŕđny dŕuři a řež řranzowřřny. Řad řym řo řranzowřřka hŕdořčř řara řahŕeřch. Řajřadřchŕo byřhu řař ř wŕjnu nadpŕadňnyři, hđňž by řenož řařche wŕjřřo řuřř njeňne řylne a dobre bylo. Řař pŕař řo nětko řpŕtaja, něřař ř řdobřym na řamnej řonferenřny wujedňacz. Řacz řudže řo řadžicž? Řacz řudža řŕřmny hřđženja a njeřopřchěčřa řo řmėrowacz dacz, abo řacz řtrařchne pŕomjo wŕjny wudňri? Šu řajřny, řiř ř řtemu přchřřkřaduřa, naduwaju a řchčřuwaju. Šo řařchi njeřpřchěčřeljo řař njeřlubuja, njeje dživno; duř mamy řo wo to řtaracz, řo řo uař řoja. Řařcheho řuda čřeřčř a pŕawo njeđamř řebi wřacz. Ale řařch řhěžřor, řo džak Wŕhu wėmřny, řoni řa mėrom a řo bjes přchěřaczřa wo to pŕořuju, řo byřhu řež řamne mŕŕčzele řo rořčřahňnyře a řařchemu řudu řo řlořny mėř řbžeřčak. Řjeřabudžňny ř nim pŕořňečž, řo řy Wóh luby řnjes řo řemu řbžeřčez dŕ.

— r.

— W řipřku ře řnjes řapřeř ř Budňřchřina, řny řnjeřa řantora přchi řřchřřkej řřřřwi, řwoje dŕchŕowne řandidatne pŕuhowanje řhwalobňne wŕřřař.

— Šđňž w řu řhřwřlu pŕŕelnič řařcheho řnihŕowneho řowarřřtwa w řařchich řeřřřřich wŕřadach řhŕđi a „Đomjazy wŕřřař“ řam pŕchřinořchuju, Wapř, lubi Šeřbřja, wŕřebje na řo řeđřblňnyřch čřiňimřny, řo řo řale řniřa abo řež dŕuřa řjana natwariřa řniřa wŕřebje dŕeje řhŕđi řako řmŕřřjazy dŕ řa řeřuřche paczęřře džečři. Wřchetoř řo ře najwariřniřchřa pŕchřřkřlyřchňořčř řmŕřřow, řo řa dŕchŕowne řbože, řařřaranje a wŕbaranje řwojich mŕřřow řtaracz.